

Så vil jeg også gerne stille et tredje spørgsmål: Hvad skal der ske med de virksomheder, som allerede har foretaget meget store miljøinvesteringer? Bliver de begunstiget på den måde, at de får lov at få rabatten, eller bliver de straffet, fordi de har været på forkant?

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Det er planen, at der skal holdes frokostpause kl. 12. Jeg har nu noteret følgende til korte bemærkninger: Hr. Jacob Buksti, hr. Peter Due-toft, hr. Peter Hansen-Nord, hr. Jes Lunde, hr. Jacob Haugaard og hr. Bent Hindrup, og når de korte bemærkninger er slut, vil mødet blive afbrudt for frokost.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Når man har hørt de her 11 korte bemærkninger, så er det jo fuldstændig fantastisk at forestille sig, hvordan man overhovedet skulle kunne svare på dem. Samtidig vil jeg se frem til, at de pågældende ordførere kommer herop, for uanset den høje stemmeføring har jeg ikke i de mange indlæg hørt noget som helst om, hvordan man egentlig havde tænkt sig, at CO₂-målsætningen, som jeg går ud fra at man stadig væk er enige i, skal opfyldes.

Det vil jeg afvente med stor interesse.

Jeg kunne også godt gå ind i en diskussion om EU-initiativer, men det vil jeg gemme, for jeg er sikker på, at der under de næste ordførerrunder vil blive rig lejlighed til det. Men det er jo interessant, at nogle partier – især Venstre – siger, at miljøinitiativer af denne her slags skal tages i EU-regi, og når det så er sådan, at det kommer frem i EU-regi, så siger man subsidiaritetprincip, altså at det er overladt til de nationale regeringer og parlamenter – med det resultat, at man stort set har stemt imod samtlige initiativer, som har været på EU-plan. Jeg har simpelt hen så mange eksempler her, men jeg er ikke sikker på, at talletiden rækker til at remse dem op, altså hvor mange gange man har stemt nej. De konkrete eksempler, der er nævnt for forskellige virksomheder, skal jeg ikke gå ind på her, men jeg er sikker på, at vi vil sætte pris på at få dem frem under udvalgsarbejdet, fordi vi så vil kunne regne eksemplerne igennem, og så kan det jo godt være, at det ikke viser sig, at det er helt korrekt.

Til hr. Kim Behnke, som nævner en beregning fra Det Økonomiske Råds formandskab: Jeg må tilstå, at jeg aldrig har hørt om nogen beregning,

der viser det kæmpefald i beskæftigelsen, som hr. Kim Behnke mener at de viser. Mig bekendt har Det Økonomiske Råds formandskab lavet en beregning for to år siden, hvor man ikke tager udgangspunkt i den eksisterende CO₂-aftale, men i en CO₂-aftale med 300 kr. pr. ton CO₂. Men det er en anden snak.

Til hr. Bent Hindrup: Med hensyn til målsætning vil jeg bare sige – talletiden er jo kort – at hr. Bent Hindrup skal være klar over, at konsekvenserne af elvarmekonvertering ikke er regnet med i de 4,6 pct.

Til hr. Niels Anker Kofoed vil jeg til det her om, hvorvidt det er et spørgsmål om skat eller miljø, sige, at det jo er min lod som skatteordfører at være ordfører for noget, hvor det drejer sig om at opfylde miljøpolitiske målsætninger ved hjælp af skattepolitiske initiativer.

Så siger hr. Niels Anker Kofoed, at det jo er interessant, hvis det er sådan, at det er en skattelov, for så kan man forhandle om at få nedsat skatten. Jamen nu må Venstre og De Konservative altså beslutte sig til, om de går ind for afgifter eller for aftaler, for hvis det er aftaler, så går det jo netop ud på, at man skal forhandle om det, og så kan man ikke komme bagefter og sige, at det er et spørgsmål om, hvorvidt man kan forhandle sig til en lavere skat.

I EU har vi rejst ...

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Buksti, den røde lampe har lyst.

Jacob Buksti (S):

Jeg vil bare sige, at jeg er blevet udsat for ikke mindre end 11 korte bemærkninger, så jeg vil vende stærkt tilbage.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Ja, hr. Buksti er jo ikke i stand til at svare på alle de korte bemærkninger, formanden har givet anledning til eller har givet mulighed for at der kunne stilles, så jeg synes, det er rimeligt af hensyn til balancen i diskussionen, at jeg på dette tidspunkt tager fat i et par af de spørgsmål, der er nævnt her.

For det første med hensyn til Berlinmødet: Den fremstilling, der blev givet af flere af talerne her, er ikke korrekt. Det, der skete på Berlinmødet, var, at alle lande, som var til stede i Berlin, erkendte, at der er en truende miljøkatastrofe i kraft af CO₂. Alle lande erkendte, at det er nødvendigt ikke bare at fastholde den stabilise-